

Mindig hideg volt az ősrégi apácázárdában

„Szívügyem volt az önálló kollégium!”

Dr. Berki Ferencné

Végzettsége: magyar-orsz szakos tanár.

A kollégiumokkal munkakapcsolatban töltött időszak:
17 év. 1989-2006.

A munkakapcsolat jellege: fenntartói- irányítói
felügyelet.

Jelenleg: nyugdíjas.

Személyes szívügyem volt Szolnokon az önálló kollégium létrehozása, mivel magam is kollégista voltam középiskolásként a pápai kollégiumban – kezdi a visszaemlékezést *dr. Berki Ferencné*, a Szolnok Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal művelődési osztályának egykori vezetője. Sajnos több ok miatt sincs pozitív élményem erről az időszakról – folytatja. A korábban apácázárdaként működő ősrégi épületben 160 lány volt elhelyezve, 24 ágyas szobákban. A nevelőnők között volt néhány tanárnő, akik szigorú módszereikkel irányítottak minket a nap minden időszakában. Hiányzott belőlük az irántunk való érzelem. A tömeges elhelyezés nagyfokú alkalmazkodást igényelt, de nagyon sokat szenvedtünk attól is, hogy a magas, rideg szobákat nem fűtötték fel rendszeren. Mindig hideg volt, sokat fáztunk. Egyszóval, azon túl, hogy a szülői háztól is el kellett szakadnom, nincs jó emlékem erről az időszakról. Ezért fogalmazódott meg bennem, hogy tőlem telhetően szívemen viselem a kollégiumok sorsát, ne okozzon lelki traumát a beköltöző gyerekeknek.

Szolnokon adódott erre lehetősége, a művelődési osztály vezetőjeként.

Amikor az osztályra kerültem, a városi költségvetések előkészítése során azt tapasztaltam, hogy a kollégiumok – a maradékelv alapján – valahogy mindig háttérbe szorulnak a működtetés terén. De a személyi feltételek biztosítása során is ez érvényesült. Aki valami

oknál fogva nem felelt meg az iskolában, azokat áttették a kollégiumba. Voltak, akik nem elsősorban főhivatásként választották a kollégiumi nevelőtanári munkát. Ez a kollégiumi munka minőségét is meghatározta. Ma már szerencsére máshogyan van. Tőlem származott az ötlet, hogy válasszuk le Szolnokon a kollégiumokat az iskolákról. Az elképzeléssel *Várhegyi Attila* akkori polgármesterhez fordultam, aki támogatta a gondolatot. Ehhez közgyűlési döntés kellett és sok-sok személyes egyeztetés a középiskolai igazgatókkal, ami nem mindig volt kedves feladat.

Úgy tűnik abból, amit elmondott, elsősorban a kollégiumi munka minőségének javítását szerette volna elérni a változtatással.

Így igaz. Nem kizárólag gazdasági szempontból gondolkodtam, hanem önálló szakmaként képzeltem el a kollégiumot, így szerettem volna a kollégiumban végzett munkát segíteni. Nagyon szívesen emlékszem vissza erre az időszakra, annak ellenére, hogy a hivatal munkatársaként sok kellemetlen feladatom volt a gyakori intézmény megszüntetések, összevonások levezénylése terén. Álmodban néha még ma is egyfajta lelki traumát okoznak ezek a munkakörömmel együtt járó nem éppen hálás feladatok. A Városi Kollégium elindítása, a középiskolák kollégiumainak összeszervezése viszont teljesen más volt.

A fiatalkori rossz emlékek keltette motiváció a jobbításra azonban kevés lett volna ehhez.

Természetesen nem volt egyszerű feladat. Mintegy hároméves időszakot vett igénybe a szervezőmunka a kilencvenes évek közepén. Az igazgatók különböző módon – ki kisebb, ki nagyobb vehemenciával – fogadták az átszervezést. A személyes egyeztetések során nagyon tapintatosak voltunk. Nincs róla rossz emlékem, mert tudom, hogy jó célért történt. Kiemelném a 633. sz. Petőfi Sándor Szakiskola akkori igazgatóját, aki nagyon sokat áldozott addig is az iskolájához tartozó Tiszaparti kollégiumra. Komoly gondot fordított az épület állagára, szép ebédlő, aula épült a vezetése alatt. Az új, önálló intézményhez vezető is kellett. *Jusztin László* személye már ekkor sem volt ismeretlen számomra, a tanár időszakában is kapcsolatban álltunk. Amikor igazgatónak felkérték, emberi, szakmai, pedagógiai felkészültsége terén is alkalmasnak gondoltam a feladatra. Azt is nagy előrelépésnek tartottam, amikor a Baross úti épületet – ez az intézmény jelenlegi székhelye – sikerült megvenni kollégiumnak. Abban az időben a vízügyi szakközépiskolának volt a diákotthona.

Ez az egybeszervezett nagy intézmény mennyire volt újszerű abban az időben?

Példa nélkül álló intézményként indítottuk el, amihez minden adottság megvolt. Országosan is az első ilyen több telephelyes kollégiumként szerveztük meg. Tagja voltam a megyei jogú városok szövetsége oktatási bizottságának is, ahol szintén informálódtam ebben az ügyben. Később aztán minta lettünk országosan, és örömmel tapasztaltam, hogy sikeres volt a kezdeményezésünk. Azóta már Szegeden is követték a szolnoki példát.

A megalakulás után milyen munkakapcsolatban állt a szolnoki kollégiummal?

Sokszor jártam a kollégiumban tájékozódás, beszélgetés céljából. Mindig szívesen jöttem, mert konkrét információkat kaptam igazgató úrtól, és a gazdaságvezetőtől, akit úgy kellett elcsábítani a 605-ös szakiskolából... Nehezen állt kötélnek. Később azt tapasztaltam, hogy rendkívül jó gazdái voltak Jusztin úrral együtt az intézménynek. Jó vezetőársak lettek! Sokat segítettek az én munkámat is. Szerkezetileg és szakmailag is új intézményt kellett létrehozni, ami nem kis feladat volt. Addig nem volt önálló gazdaságvezető a kollégiumban. Az sem egy utolsó szempont volt, hogy a város gazdasági főosztályának is kevesebb munkája volt az egy intézménnyel, mint az addigi sok kollégiummal. Azt is láttam, hallottam, hogy jó hangulat uralkodik a diákok körében. Biztonságos, jó légkörű intézménynek ismertem meg a kollégiumot. Többször kaptam meghívást kirándulásokra, értekezletre, rendezvényekre. Az ünnepekből, ezek hangulatából és a tantestület tagjainak a hozzám való viszonyából éreztem, hogy engem itt szerettek. Továbbra is büszke vagyok az önálló szolnoki kollégium megalapítását szolgáló döntésre, mert jó célt szolgált. Az összevonás nem jöhetett volna létre a középiskolai igazgatók komolyabb ellenállása esetén. Azonban ezzel nem volt gond, mert ők is belátták, kevesebb feladatuk lesz a kollégiumok átadása után. Nem kellett tovább gazdasági, személyi ügyekkel, az épületek fenntartásával, karbantartással foglalkozni. Az összevonás egy csomó terhet levett az iskolák válláról. További sikeres működést kívánok a városi kollégium vezetőinek és dolgozóinak!

Köszönjük a beszélgetést!